

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň Mgr. Daniely Zemanové a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobkyně: **J. T.** proti žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**, se sídlem U Jezu 642/2a, Liberec 2, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 11. 2009, č. j. SO/P/397/2009/Va/27 TP-ODV-2, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **J. V.**, o návrhu na zrušení údaje o místě trvalého pobytu, v řízení o kasační stížnosti osoby zúčastněné na řízení proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci ze dne 21. 6. 2010, č. j. 59 Ca 97/2009 – 45,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou k poštovní přepravě dne 20. 7. 2010 osoba zúčastněná na řízení (dále jen „stěžovatel“) napadá usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci (dále jen „krajský soud“) ze dne 21. 6. 2010, č. j. 59 Ca 97/2009 - 45, kterým byla odmítnuta žaloba žalobkyně proti shora citovanému rozhodnutí žalovaného ve věci návrhu na zrušení údaje o místě trvalého pobytu stěžovatele.

Před meritorním posouzením věci se Nejvyšší správní soud zabývá otázkou splnění zákonem stanovených podmínek pro řízení o kasační stížnosti. Jednou z podmínek je i požadavek na podání kasační stížnosti ve stanovené lhůtě.

Podle ustanovení § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí s tím, že zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout.

Počítání lhůty pro podání kasační stížnosti se řídí ustanovením § 40 odst. 1 s. ř. s., které stanoví, že lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její

počátek. Dle ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. končí lhůta určená podle týdnů uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který počátek lhůty určil.

Z předloženého spisu krajského soudu Nejvyšší správní soud ověřil, že napadené usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 30. 6. 2010. Součástí doručení usnesení bylo poučení o možnosti podat proti němu ve lhůtě dvou týdnů po doručení kasační stížnost.

Okamžikem doručení usnesení stěžovateli ve středu 30. 6. 2010 tak nastala zákonem předpokládaná skutečnost pro určení počátku lhůty ve smyslu ustanovení § 40 odst. 1 s. ř. s. Konec lhůty počítané podle týdnů je dle ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. určen uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Posledním dnem pro včasné podání kasační stížnosti byla s ohledem na výše uvedené středa 14. 7. 2010. Kasační stížnost však byla podána k poštovní přepravě až dne 20. 7. 2010, tedy již po zákonem stanovené lhůtě. Dle ustanovení § 106 odst. 2, věty třetí, s. ř. s. nelze zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti prominout.

Dle usnesení rozšířeného senátu kasačního soudu ze dne 22. 4. 2004, č. j. 2 Ads 54/2003 - 78, není v případě, že je kasační stížnost podána opožděně, na místě odstraňovat její jiné vady či nedostatek právního zastoupení. Z toho důvodu v posuzovaném případě Nejvyšší správní soud neshledal nutnost vyzvat stěžovatele k předložení plné moci advokátu či k prokázání, že stěžovatel má vysokoškolské právnické vzdělání, které je dle zvláštních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie, jak stanoví § 105 odst. 2 s. ř. s., ani nutnost odstraňovat vady kasační stížnosti. V souladu se zásadou ekonomie řízení nebyl stěžovatel též vyzýván ani k zaplacení soudního poplatku za podanou kasační stížnost.

Nejvyšší správní soud kasační stížnost proti napadenému usnesení krajského soudu z výše uvedených důvodů podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., odmítl, neboť byla podána opožděně.

Výrok o náhradě nákladů řízení účastníků se opírá o ustanovení § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., dle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo byla-li žaloba odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. srpna 2010

JUDr. Radan Malík
předseda senátu